

Slunce nás volá na zahradu!



Není nad to opatrně půdě svěřit semínka ředkviček, chodit okukovat, jak se vyklubou z řádku, popotahují k obloze, nasadí červené bulvičky... A pak se do té vlastní úrody pustit.

Pěstování ve dvou tratích

Ne, nebojte se, že vám budeme doporučovat nějaké speciální uspořádání záhonů. Ale přece jen – po vzoru osvědčených zkušeností našich předků vám poradíme, jak postupovat.

Chcete-li totiž dosáhnout u jednotlivých druhů zeleniny dobrých výnosů, **nesmíte při plánování osevního postupu zapomenout na nebezpečí únavy půdy**. Možná jste si sami všimli nebo to víte, že když pěstujeme jeden druh zeleniny vícekrát po sobě na stejném záhonu, poprvé je sklizeň bohatá, podruhé horší a potřetí nestojí za nic. Navíc si mezi plodinami lebedí nejružnější choroby a škůdci. **Plochy, na nichž určitou zeleninu pěstujeme, je třeba měnit a současně mít na paměti, jaké má ta která zeleninka nároky na živiny**. Rozhodně to není žádná věda. Trošku zabere čas vzpomenout si, co jsme kde pěstovali vloni, ale rozhodně se to vyplatí.

Podle nároků na živiny je zelenina rozdělena na dvě skupiny. Tu první vydatně hnojte, na druhou vysazujte určité plodiny jako následující. **Plocha, vyhnojená čerstvým humusem, stojí v tak zvané první trati, zbývající ve druhé trati**.

K těm druhům zeleniny, které musí být bezpodmínečně **v 1. trati, patří brukvová neboli košťálová zelenina**, (květák, kedluben, růžičková a kadeřavá kapusta, hlávkové i pekingské zelí), dále **všechna zelenina plodová**, tj. okurky, rajčata, lilky, papriky, tykve, patisony, melouny, cukety, dále **bulvový celer a brambory**

. Na záhony **ve 2. trati** patří všechna **kořenová a listová zelenina, hrách, fazole, cibule, pór, česnek, špenát a jednoleté bylinky** do kuchyně.

Trojnásobná radost

Zvlášť pilní **zahradníci své záhony využijí během sezóny natřikrát**: Nejdříve na ně zasejí předplodinu, pak hlavní plodinu a nakonec ještě následnou plodinu.

A jak to v praxi vypadá? Koncem března zasejeme raný salát nebo ředkvičku jako předplodinu. A protože ředkvičku můžeme sklízet do 45 dnů od výsevu, v polovině května bude záhon uklizený. V té době už nehrozí ranní mrazíky a lze směle sázet rajčata nebo okurky, když předtím na záhon přidáme zahradnický substrát Fortel nebo hnojivo. Hlavní plodina poskytuje nejdůležitější sklizeň roku a zabírá půdu po většinu doby. V srpnu nebo začátkem září, kdy jsme tyto oblíbené plodiny sklídili, vysejeme ještě jako následnou plodinu špenát nebo polníček.

Dalším způsobem intenzivního využívání půdy je **pěstování smíšených kultur**. Směs má proti monokultuře tu výhodu, že jednotlivé druhy jsou méně napadány škůdci. **Známým příkladem je smíšená výsadba cibule a mrkve**. K dalším možnostem patří **kedluben s hlávkovým salátem, okurky s celerem, mrkev s ředkví či ředkvičkami, keřičkové fazole s okurkami** a další.

Květinový karneval

Určitě máte na zahradě řadu květin, které kvetou každý rok – trvalek nebo dvouletek. **Až to teplota půdy dovolí, hodláte sázet i hlízovité květiny, např. begonie, mečíky či jiřiny**. Ale marná sláva, nejkrásnější jsou letničky, které sice potěší jen jednu sezónu, ale o to jsou pestřejší a ve svých květech nápaditější. Vesměs se jedná o nenáročné květiny a přinesou nám v letním období spoustu radosti. Některé už máte možná předpěstované nebo jejich sazenice jako každý rok nakoupíte na trhu, ale řada z nich si dokáže poradit i s chladnějšími rány a můžete je vysévat přímo. O jejich nárocích se dočteme na každém obalu, ve kterém jsme je koupili.

Existují však dvě hlavní zásady, které bychom v žádném případě neměli opominout. **Ke zdárnému růstu potřebují letničky dostatek světla a vody**. Většina letniček původně vznikla na okrajích pouští, polopouští nebo obdělávaných půd, takže jsou zvyklé na otevřený prostor. Pokud je umístíme do polostínu, budou se vytahovat, namísto košatého stonku vytvoří ošklivé myší ocásky a málo pokvetou. Přes poměrně vysoké nároky na vláhu však musíme přihlídnout k rozmarům počasí a při zatažené obloze zalévat raději méně, abychom je nepřelili.

Co se týká půdy, lze říci, že **letničky patří k rostlinám poměrně nenáročným**. Nejlépe se jim daří v lehčích, písčitohlinitých půdách. Nesnášejí naopak půdu, která je málo propustná nebo trvale přemokřená. Takové podmínky mohou mít za následek vznik půdních hub, které způsobují uhnívání kořenových krčků rostlin.

Zelený koberec

Pěkný trávník v naší zahradě je nejen pastvou pro oči, ale také velice příjemným místem pro hry nebo relaxaci. Není však tak úplně jednoduché jej nejen vytvořit, ale také udržovat! **Jakmile po zimě vyraší, osejeme holá místa nebo založíme nový trávník**

do dobře připravené půdy.

Aby byl tak krásný, jak toužíme, potřebuje výživu. Při svém růstu odčerpává z půdy živiny a v důsledku jejich nedostatku chřadne – šíří se plevel či mech. **Hnojení bychom měli rozložit do tří fází - první brzy na jaře, druhé zkraje léta a třetí na konci léta nebo na podzim.** Další pravidelnou péčí, na kterou bychom neměli zapomínat zejména v horkých dnech, je zavlažování. Kropit by se měl alespoň dvakrát týdně. A pak zbývá ta nejméně oblíbená činnost – sekat, sekat, sekat.

Všechna náročná práce však stojí za to – posadit se večer na čerstvě posekaný trávník s vlastnoručně vypěstovanou kedlubnou v ruce, užívat si vůni rozličných bylinek a pozorovat přitom originální tanec květin, to je nádhera!